ΑΡΙΘ. 343—Α. ΔΕΥΤΕΡΑ, 26|7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1862. ΕΤΟΣ Ζ'.

Συνδρομὴ ἐτησία ἐν Αὐστρ. ἀργ. φ. 12 (χάρτ. 16.60) ἐν Ἑλλάδι, Ἰον. Νήσοις, Τουρκίᾳ, Αἰγύπτῳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, 2 γαλλικὰ εἰκοσάφραγκα. Ἐν ταῖς Παραδουναβίοις Ἡγεμονίαις 50 σβάνσικα. — Τιμὴ καταχωρίσεων, σολδία 30 δὲ ἕκαστον στίχον ἐκ 40 στοιχείων κατὰ πᾶσαν δὲ ἐπαναληψιν, τὰ ἡμίση· πρὸς δὲ, τὸν ἐπὶ τούτῳ φόρον. — Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται.—

Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἡμέρας μὴ ἀπηλλαγμέναι τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους εἶαν ἀπαράδεκτοι, Κατευθυντέον, εἰς Βιέννην μὲν, A la Rédaction du journal grec, Wollzeile Nr. 782 à Vienne. Ἐπιστατοῦσι δὲ καὶ ἀλλαχοῦ οἱ ΚΚ. Δ. Στουδίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει· Χ. Μιχαὴλ Δημητρίου ἐν Βουκουρεστίῳ· Δ. Δημόπουλος ἐν Ἰασίῳ· Κ. Θεολόγης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Ι. Πάρσαγκα ἐν Καΐρῳ· Ι. Α. Παραμυθιώτης ἐν Κερκύρᾳ· Φ. Σαρίας ἐν Σμύρνῃ· Ν. Νικολάϊδης ἐν Σύρῳ· Α. Σ. Ἀγαπητὸς ἐν Πάτραις· Κ. Δαφζυλόβιτης ἐν Θεσσαλονίκῃ· Π. Μιχαηλίδης ἐν Ἰβραΐλᾳ· Γ. Δημόπουλος ἐν Γαλαζίῳ· Κ. Μεγακλῆς ἐν Ἀδριανουπόλει· Ἰω. Φωκᾶς ἐν Κεφαλληνίᾳ· Χ. Φιλαδελφεὺς ἐν Ἀθήναις· Μ. Σκουρτέλης ἐν Μιτυλήνῃ. Α. Σάλτας ἐν Κυδωνίαις· Δ. Ἀγγελίδης ἐν Φιλιππουπόλει· Λ. Δοΐζος ἐν Κύπρῳ· Μ. Σκρινὴς ἐν Βηρυτῷ· Κ. Ν. Σιμωνίδης ἐν Κραϊόβᾳ· Michele Leeb alla Tipografia del Lloyd ἐν Τεργέστῃ. —Ἀπασαι αἱ νέαι ἢ ἀνανεούμεναι συνδρομαὶ εἶναι χρεία νὰ λήψωσι τὴν 30 ἰουνίου ἢ 31 δεκεμβρίου ν. ἔ.

ΗΜΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ νέου σχήματος τὸ ὁποῖον ἡ Ἡμέρα θὰ λάβῃ κατ' αὐτὰς (καὶ τὸ ὁποῖον οὐδὲν ἄλλο ἀναβάλλει, εἰμὴ ἡ ἔλλειψις τῶν ἀπὸ σήμερον εἰς αὔριον περιμενομένων νέων στοιχείων) ἀρξόμεθα τῆς ἐκδόσεως τοῦ προσφάτου μυθιστορήματος τοῦ ἐξόχου γάλλου ποιητοῦ καὶ συγγραφέως Βίκτορος Οὔγου, ἐπιγραφομένου

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἰδέαν τινὰ εἰς τὸν ἀναγνώστην περὶ τοῦ πολυκρότου τούτου πονήματος, ἀντιγράφομεν ἐκ τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας τὰ ἑξῆς·

". . . . Ἠπόρει τις, διατί νὰ ἐκλέξῃ ὁ συγγραφεὺς διὰ τὸ μυθιστόρημά του τὸ ὄνομα "Οἱ Ἄθλοι,. Εἰς τοῦτον ὁ Βίκτωρ Οὔγος, — Δὲν παρετήρησατε, ἀπήντησεν, ὅτι ἡ λέξις ἄθλιος εἶναι ἡ μεγίστη καὶ περιεκτικωτάτη πασῶν; Καὶ ἀληθῶς τί δὲν περιλαμβάνει αὕτη ἡ λέξις! Τὰ πάντα. Ἀπὸ τῆς κατωτάτης μέχρι τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος τῆς κοινωνίας, ὁ κόσμος γέμει ἀθλίων. Ὁ Νέρων ἐν τῇ πορφύρᾳ του, καὶ ὁ ἔσχατος τῶν καταδίκων ἐπὶ τῶν ἀχύρων τῆς εἱρκτῆς του κατακείμενος, εἶναι δύο ἄθλιοι. Καὶ ὁ ἀθῶος δὲ ὅστις στενάζει ἐν ταῖς στρεβλώσεσιν, ἢ ὁ ἐξόριστος, ἢ ὁ λιμώττων δὲν εἶναι ἄθλιος, ὡς εἶναι καὶ ὁ θριαμβεύων αὐθάδης καὶ πονηρός; Ὁποσάς τιμωρίας εὐλόγους, καὶ καταφρονήσεις δικαίας, καὶ δυστυχίας ἐξόχους καὶ κατανυκτικάς, καὶ ποιητικὰς, καὶ ἀδίκους δὲν περιέχει ἡ λέξις αὕτη ἡ οὐρανιὰ καὶ σπαραξικάρδιος, ΑΘΛΙΟΙ! Μέχρι τίνος εἶναι ἕκαστος ἄναξ διὰ τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν φυσικὴν του κακοκύχίαν; Καὶ ὁ κόσμος, κατὰ πόσον ὑπάρχει συναίτιος τοῦ ταλαιπωρουμένου ἢ τοῦ τιμωρουμένου; Ὁπόσαι χροιαὶ, ὁπόσαι λεπταὶ ἀναλύσεις, ὁπόσοι χαρακτῆρες διάφοροι ἐν τῇ ἀπεράντῳ ταύτῃ σειρᾷ τῶν ἀθλίων! Πᾶν ὅ,τι πάσχει, πᾶν ὅ,τι τήκεται, δικαίως ἢ ἀδίκως, πᾶν ὅ,τι ἐξηυτέλισται πραγματικῶς ἢ ἠθικῶς ἀνήκει εἰς τῶν ἀθλίων τὸν χορόν. Οἱ ἄθλιοι! ταῦτὸν εἰπεῖν ἡ ἀνθρωπότης, ταὐτὸν εἰπεῖν ὁ κόσμος, ἐντὸς πελάγους δακρύων ἐσοπτριζόμενος.,,

Ἐκ τούτων δύναταί τις νὰ φαντασθῇ ὁποῖον εὐρὺν καὶ βαθὺν ὁρίζοντα περιλαμβάνει τὸ ἐν λόγῳ μυθιστόρημα! "Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς παραστήσω τὴν ἀνυπομονησίαν μὲ τὴν ὁποίαν περιμένεται τὸ πόνημα τοῦτο τοῦ μεγάλου διδασκάλου,,— ἔγραφέ τις ἐσχάτως ἐκ Βρυξελλῶν, ὅπου ἔμελλον νὰ ἐκδοθῶσι, κατὰ πρῶτον Οἱ Ἄθλοι, ἀγορασθέντες εἰς χειρόγραφον ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν Lacroix, Verboekhoven et C. ἀντὶ 300, ἢ κατ' ἄλλους 400,000 φράγκων. Καιρὸς ἦτον ἀληθῶς νὰ παύσῃ ἢ πρὸ πολλοῦ ἐπικρατοῦσα εἰς τὸ μυθιστορικὸν στερέωμα ἔκλειψις· προερχομένη ὑπὸ τοῦ ἀμετρήτου πλήθους τῶν μετριωτάτων τὴν ἀξίαν βιβλιδαρίων, τὰ ὁποῖα ἀδιακόπως ἐκδίδονται.,,

Πρὸ δέκα ἡμερῶν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας τοὺς δύο πρώτους τόμους τῶν ΑΘΛΙΩΝ, εἰς τῶν ὁποίων καὶ καταγινόμεθα ἤδη τὴν μετάφρασιν. Σκοπὸν δ' ἔχομεν νὰ δίδωμεν ἄφθονον ὕλην ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι τοῦ νέου τῆς Ἡμέρας σχήματος, προσέχοντες ἵνα, εἰς τοὺς τόπους ὅπου λαμβάνονται συγχρόνως τὰ δύο ἑβδομαδιαῖα φύλλα τῆς ἐφημερίδος, τὸ παλαιότερον περιέχῃ περισσοτέραν ὕλην τοῦ μυθιστορήματος, ἐπιφυλαττομένου περισσοτέρου τόπου διὰ τὸ πολιτικὸν μέρος εἰς τὸ νεώτερον.

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ καταγράφονται ἀπὸ 1ης τοῦ ἱσταμένου ἀπριλίου.

Ἐν ΒΙΕΝΝΗ, 25/6 ἀπριλίου.

Μία ἐφημερὶς τῆς Ζάρας (δαλματικὰ παράλια) δίδει τὰς ἑπομένας λεπτομερείας περὶ τῆς μάχης ἥτις ἔλαβε χώραν ἐσχάτως ἐν Κρενίτσῃ τῆς Ἀλβανίας, καὶ περὶ ἧς διελάμβανεν ἓν τῶν προηγουμένων φύλλων μας.

"Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου εἶχε γράψει πρὸς τὸν πολιτικὸν διοικητὴν τῆς Σκόδρας, Ῥεσὶτ πασσᾶν, ὅτι αἰτία τῶν ἐπιδρομῶν αἵτινες συνέβαιναν καθεκάστην κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Ἀλβανίας, ἦτον ὁ αὐστηρὸς ἀποκλεισμὸς τὸν ὁποῖον ἐτήρουν οἱ Ὀθωμανοὶ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο· διότι οἱ Μαυροβουνιῶται, μὴ δυνάμενοι ἔνεκα τούτου νὰ πωλήσωσι τὰ προϊόντα των καὶ νὰ προμηθευθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἐκ τῶν ἀγορῶν τῆς Ἀλβανίας, ἤρχοντο εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν. Ὁ ἡγεμὼν λοιπὸν ἐζήτει τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὑποσχόμενος νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἡσυχίαν μεταξὺ τῶν ὁμόρων λαῶν.

Ἐν τούτοις δὲ ὁ ἡγεμὼν διέταξε καὶ ἐξεκενώθη ἡ Κρενίτσα, χωρίον κατεχόμενον ὑπὸ Μαυροβουνιωτῶν τῆς δυτικῆς Ἀλβανίας, κείμενον δὲ παρὰ τὴν δυτικὴν ὄχθην τῆς Σκόδρας, καὶ οὗτως ἔμειναν ἐν τῷ χωρίῳ ἐκείνῳ μόνοι οἱ κάτοικοι, οἵτινες καὶ ὑπετάχθησαν εἰς τὸν πασσᾶν τῆς Σκόδρας.

Ὁ πασσᾶς διεκοίνωσε τας προτάσεις τοῦ ἡγεμόνος πρὸς τὸν Σερδὰρ Ἐκρὲμ, ἐξ οὗ ἔλαβεν ἀπάντησιν ἀπολύτως ἀρνητικήν. Ταύτην διεβίβασεν εἰς τὸν ἡγεμόνα, πέμψας συγχρόνως πρὸς φρούρησιν τῆς Κρενίτσης τὸν Ἀζὰν Νότβεην μὲ 700 Ἀρναούτας Τόσκους.

Ταῦτα συνέβησαν τὴν (5)17 μαρτίου. Τὴν (9)21 οἱ ἁρματωλοὶ τῶν ναχιῶν τῆς Τσερνίτσης καὶ τῆς Ῥιέκας (ἐπαρχιῶν τοῦ Μαυροβουνίου) ἔχοντες ἐπικούρους 700 ἄνδρας ἐκ τῆς ναχίας Κατσόνσκας, ἐπέστεψαν κατὰ τὴν Κρενίτσαν καὶ περιεκύκλωσαν τὴν ἀρναουτικὴν φρουραν. Ὡδήγουν δὲ τοὺς Μαυροβουνιώτας ὁ Πέτρος Φιλιππὼφ καὶ ὁ Γιοῦρος Πλαμενάκ. Ὁ γενικὸς διοικητὴς τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ στρατοῦ ἀνεχώρησε τὴν (11)23 κατεσπευσμένως μεθ' ἑνὸς τακτικοῦ σώματος ἐκ τῆς Σκόδρας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν Κρενίτσῃ πολιορκημένων Τόσκων, ἀλλ' ἀπεκρούσθη καὶ ἐνικήθη κατὰ κράτος. Ἡ ἀπώλειά του ὑπολογίζεται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἀνδρῶν.

Ἰδὼν ὁ Ἀζὰν Νότβεης τὴν ἀποτυχίαν ταύτην τῆς ἀποπείρας τοῦ στρατηγοῦ του, οὐδ' ἐλπίζων ἄλλως νὰ τῷ ἀνοιχθῇ ἡ ὁδός, κατέθεσε μεθ' ὅλων τῶν περὶ αὐτὸν τὰ ὅπλα.

Ἡ νίκη αὕτη τῶν Μαυροβουνιωτῶν θὰ γίνῃ παράτιος περιπετειῶν νέων, περὶ ὧν δὲν θὰ λείψω νὰ σᾶς γράψω. Ἐν τούτοις θὰ συμπεράνετε, ὅτι ἀφοῦ πρὸς τὴν Ἀλβανίαν συνεκρούσθησαν οἱ Μαυροβουνιῶται μὲ τοὺς Τούρκους, ἡ μεταξὺ αὐτῶν οὐδετερότης δὲν δύναται οὐδ' εἰς τὴν Ἐρζεγοβίνην νὰ διατηρηθῇ.

Ἐξ ἰδιαιτέρων πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ Καττάρου ὁ τεργεσταῖος Χρόνος, ὑπολογίζει ὅτι κατὰ τὴν μάχην τῆς Κρενίτσας ἐκ μὲν τῶν Μαυροβουνιωτῶν ἐφονεύθησαν 43 καὶ ἐτραυματίσθησαν 117, οἱ δὲ Τοῦρκοι σπώλεσαν 250 νεκροὺς καὶ 550 αἰχμαλώτους, ἀγνώστου ὄντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τραυματισθέντων. Ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς μανθάνομεν ὅτι δύο ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην ταύτην συνέβη δευτέρα συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν ὀθωμανῶν καὶ τῶν Μαυροβουνιωτῶν κατοίκων τοῦ Βασυγέβιτς, νομοῦ κειμένου παρὰ τὰ σύνορα τῆς Βοσνίας, καὶ ὅτι καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἡ νίκη ἔστεψε τοὺς χριστιανούς. Συνέβη δὲ καὶ μικρά τις ἀψιμαχία μεταξὺ τῶν μαχητῶν τοῦ Βουκάλβιτς καὶ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τοῦ Δερβῆς πασσᾶ παρὰ τὴν Ζούψην. Οἱ ἐπαναστάται ἀπώλεσαν ἕνα μόνον νεκρὸν, ἐκόμισαν δὲ ἐν θριάμβῳ 19 κεφαλὰς ὀθωμανῶν.

Ἐκ τῶν μεθορίων τῆς Ἐρζεγοβίνης γράφουσιν εἰς τὴν ἰταλικὴν ἐφημερίδα Ἐθνικὴν τὰ ἑπόμενα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8/20·

Δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ πολλάκις ἐπαναληφθεῖσα διένεξις μεταξὺ τοῦ Λουκᾶ Βουκάλβιτς καὶ τῆς αὐλῆς τῆς Κετίγνης συνεβιβάσθη ἐντελῶς μετὰ τὴν τελευταίαν συνέντευξιν ἣν ἔλαβεν πρὸ δέκα ἡμερῶν ἐν Σουτορίνῃ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου Βοεβόδα Ῥάδοβιτς. Ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ ἔνοπλος ἐπικουρία εἰς τοὺς ἐπαναστάτας πρὸς ἐδραίωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας των. Τόσον ζωηρὰ εἶναι καὶ εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐλευθερώσωσι τοὺς ἀδελφούς των ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ!

Ἂν δὲν ἠμπόδισεν ὁ βροχερὸς καιρὸς, χθὲς ἢ σήμερον πρέπει νὰ ἔγεινεν ἀφευκτὸς σύγκρουσις εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ζούψης μεταξὺ τῶν δισχιλίων μαχητῶν τοῦ Βουκάλβιτς καὶ 8,000 ὀθωμανῶν ὁδηγουμένων ὑπὸ τοῦ Δερβῆς πασσᾶ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Βουκάλβιτς ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ ἐνώπιον ἀνωτέρας δυνάμεως, τότε θὰ ἔσπευδον εἰς βοηθειάν του οἱ Μαυροβουνιῶται, διηρημένοι εἰς δύο σώματα, ἐκ 4,000 ἀνδρῶν ἕκαστον, καὶ ἔχοντες ἀρχηγοὺς τοὺς γενναιοτέρους βοεβόδας. Τὸ ἓν τῶν σωμάτων τούτων θὰ καταλάβῃ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐρζεγοβίνης ἐκ Γάσκου πρὸς τὴν Νεβεσίναν, τὸ δ' ἕτερον τὴν ὁδὸν τῆς Τρεβίγνης.

"Ὅσα λέγονται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ περὶ τῆς προσεχοῦς ἐπιδρομῆς τῶν Μαυροβουνιωτῶν εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ἐπιβεβαιοῦνται καὶ ἀλλαχόθεν. Οὕτω δὲ ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἀκινησία τοῦ Ὀμὲρ πασσᾶ μετὰ τὰς ἐντόνους διαταγὰς τὰς ὁποίας ἔλαβε νὰ καταδιώξῃ τὸν ἐχθρὸν δραστηρίως, ἐὰν μάλιστα παραδεχθῶμεν, ὡς πολλοί, ὅτι ἡ ἐπίθεσις τῶν Μαυροβουνιωτῶν ἀποδεικνύει τὴν ὕπαρξιν μυστικῆς συνθήκης μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Σερβίας.

Ἐκ τῶν βοσνιακῶν μεθορίων (4/16) μαρτ.

Ὁ Δερβὶς πασσᾶς ἔλαβε τὸ παράσημον Ὀσμανιὲ β' τάξεως διὰ τὴν ἐπιτυχῆ κατοχὴν τῆς Ζούψης. Μετὰ τὴν μάχην τῆς Πασίστας, οἱ Τοῦρκοι ἐπανῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδόν των καὶ ἔκαυσαν τὰ πέριξ χωρία. Τὸ Βουγοζέλον, ὁ τόπος τῆς γενετῆς τοῦ Βουκάλβιτς, κατηδαφίσθη ἐκ θεμελίων, κατὰ διαταγὴν τοῦ ὀθωμανοῦ στρατηγοῦ. Παιδία καὶ γυναῖκες ἐσφάγησαν, καὶ ἡ κεφαλὴ ἑνὸς πρεσβύτου ἑκατονταετοῦς ἀνηρτήθη ἐπὶ δόρατος ὡς τρόπαιον. Ὁ αὐστριακὸς πρόξενος Μάρτυρτ καὶ ὁ πράκτωρ Κιέβιτς ἀπῆλθον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Ὀμὲρ πασσᾶ, Μουράτ ἐφφέντη, πρὸς τὸν Βουκάλβιτς, εἰς Σουτορίναν, ὅπως ἀρχίσωσι πάλιν τὰς διαπραγματεύσεις ἀλλ' οὗτος μετὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα οὐδὲν ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ. Οἱ Μαυροβουνιῶται τῆς Βανιάνης καὶ τοῦ Γραχόβου ὑπεσχέθησαν εἰς τὸν Δουκᾶν ὅτι θα τῷ πέμπωσι συνεχῶς βοηθείας καὶ ἔστειλαν ἤδη πρὸς αὐτὸν ἀρκετὰς ζωοτροφίας. Ἄδεται ὅτι ὁ Μίρκος κατέλαβε τὸ Γράχοβον μετὰ δισχιλίων, καὶ ὅτι οὗτοι εἶναι μόνον ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῶν ἐρχομένων πολεμιστῶν.

Τὴν (31)12 μαρτίου, ἦλθον εἰς Σερβαγιέβον 24,000 Τοῦρκοι, διαταχθέντες νὰ στρατοπεδεύσωσιν εἰς Ὀρλοβοπόλην. Ἐκεῖ εὑρισκόμενοι, ἔλαβον αἴφνης τὴν διαταγὴν νὰ προχωρήσωσι πρὸς τὴν Ἐρζεγοβίνην, καὶ οἱ ἡμίσεις ἔλαβον εὐθὺς τὴν πρὸς τὰ ἐκεῖ διεύθυνσιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἔμειναν εἰς Ὀρλοβοπόλην. Εἰς τὴν Βιέλνην ὑπάρχουσι 18,000 ἄνδρες καὶ εἰς τὸ Σβέβερνικ 6,000. Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τῆς Σερβίας ἐκστρατείας διωρίσθη ὁ Ὀμὲρ πασσᾶς, ὅστις ὅμως, ἂν εἰσέτι ἐπί τινα καιρὸν τὸν κατατρέξῃ ἡ τύχη τοῦ πολέμου, θὰ ἀντικατασταθῇ παρ' ἄλλου στρατάρχου. Οἱ πλουσιώτεροι καὶ μᾶλλον διαπρέποντες ἐκ τῶν δυσηρεστημένων Σέρβων καὶ Τούρκων συλλαμβάνονται καὶ ἀπάγονται εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐσχάτως οἱ Τοῦρκοι, ἀφοῦ ὑπεχρέωσαν ἕνα σέρβον διδάσκαλον νὰ τοῖς ἐξηγήσῃ ἐν φερμάνιον, ἀπέτεμαν κατόπιν τὴν